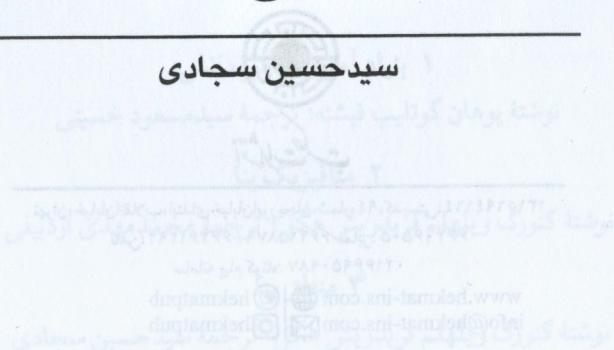

گئورگ ویلهلم فردریش هگل

منطق بنا

سید حسین سجادی

انتشارات حکمت

۱۳۹۸، آن

فہرست

۱۱	یادداشت دیر مجموعه
۱۵	پیش‌گفتار مترجم
۲۴	منابع پیش‌گفتار مترجم
۲۵	سپاس‌گزاری
۲۷	یادداشت هریس در آغاز ترجمه انگلیسی
۳۱	[I]. رابطه ساده
۳۸	B. کمیت
۳۸	a. واحد عددی
۴۱	b. کثرت واحدهای عددی
۴۳	c. عمومیت
۴۴	[C]. مقدار
۶۸	D. عدم تناهی
۸۱	II. نسبت
۸۳	A. نسبت هستی
۸۴	AA. جوهریت = نسبت
۸۹	BB. نسبت علیت
۱۲۱	CC. فعلیت‌بخشی دو جانبی
۱۳۶	B. نسبت اندیشه
۱۳۸	A. مفهوم تعین یافته

B. داوری

a. برای خود بودن محمول و بازتاب موضوع در خویشتن خود

β. برای خود بودن موضوع و تحقق محمول

C. قیاس

a. تحقق موضوع بهمثابه تکین

b. تحقق کلی

III. تناسب

a. تعریف

b. بخش‌بندی

c. فعل شناخت برنهاده شده است

واژه‌نامه فارسی- انگلیسی- آلمانی

نمايه

۱۴۳

۱۴۶

۱۵۳

۱۶۳

۱۶۷

۱۷۵

۱۷۹

۱۸۹

۱۸۳

۱۸۷

۲۱۱

۲۲۳

یادداشت دبیر مجموعه

هگل در پدیدارشناسی روح و نیز در منطق از اصلی سخن به میان می‌آورد که برای خرد آدمی آشنا و تا اندازه‌ای شناخته شده است. او می‌گوید: «آنچه آشنا است همواره شناخته شده نیست». این اصل درباره سنت ایده‌آلیسم آلمانی در ایران راست می‌آید. ما ایرانیان بیش از یک سده است که، به بهانه‌های بیشتر غیردانشگاهی و کمتر دانشگاهی، با این رویکرد فلسفی آشناییم. آشنایی البته سرآغاز شناختن است و از همین رو گامی ضروری در راه شناسایی است. ولی به نظر می‌رسد ماندن مادر گام آشنایی با این سنت اندکی به درازا کشیده شده است. اگر از دلایل دست دوم این ایستایی چشم‌پوشی کنیم، شاید بتوانیم دلیل ایستایی در این گام را نامادگی تاریخی برای درنگ نظری پرامون مناسب رئالیسم و ایده‌آلیسم بدانیم. به باور برخی، رئالیسم تاروپود نظرورزی و جهان‌بینی ما را تشکیل داده و هر عنصر فرهنگی دیگری همچون دیانت، سیاست، اخلاق، آموزش و پرورش، دستگاه ارزش‌گذاری اقتصادی، سازمان عواطف و احساسات فردی و اجتماعی ما را در خود فروبرده و به یاری خود گرفته است. به باور برخی دیگر، سویه‌های ایده‌آلیستی مهمی در تاریخ نظرورزی فلسفی ما دیده می‌شود. از سوی

حمله اندیشه‌ای علی‌رغم دستورالعمل این اتفاق را می‌داند که این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع نباشند می‌دانند و این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع نباشند می‌دانند. این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع نباشند می‌دانند و این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع نباشند می‌دانند. این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع نباشند می‌دانند و این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع نباشند می‌دانند.

پیشگفتار مترجم

اینکه اندیشه انسانی، برای آنکه راه را به خطاب نزود، باید سیر مشخصی داشته باشد و از قواعد معینی پیروی کند، شاید بیش و پیش از همه علوم در ریاضیات شناخته شده باشد. ریاضیات، در صورت‌های اولیه آن، که تجربه‌های ابتدایی انسان از زمان و مکان به آن شکل می‌داد، چنان ساده بود که ریاضیدان می‌پندشت راهنمایی در درون همه هست که به یاری آن می‌توان راه استنتاج واستدلال را پیمود، یا به خطاهای پیش‌آمده پی برد؛ وانگهی اگر هم در اندازه‌گیری‌ها و محاسبات خطایی بود، این خطاهای از جنسی نبود که خطری را متوجه موجودیت انسان و جهان کند. اما وقتی اندیشه به سطحی رسید که از سرشت و سرنوشت بشر پرسش کند، خطاب دیگر نه امری طبیعی، بلکه در برخی موارد پدیده‌ای خانمان برانداز و حتی تمدن برانداز به نظر می‌رسید.

در این گونه امور حیاتی و در هر مورد، جای این پرسش هست که آیا آنچه که درست می‌پنداریم به راستی درست است؟ آیا پرسش از عدالت، سعادت، سیاست و... پاسخ‌هایی درخوری یافته‌اند؟ و اگر نه، چگونه به پاسخ‌های درخور می‌توان رسید؟

این همان پرسش سقراطی معروف است، و شیوه‌ای که افلاطون در

یکی از این اتفاقات را در اینجا می‌داند، بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند و بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند. این اتفاقات را در اینجا می‌دانند و بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند. این اتفاقات را در اینجا می‌دانند و بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند.

آنکه این اتفاقات را در اینجا می‌دانند، بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند و بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند. این اتفاقات را در اینجا می‌دانند و بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند. این اتفاقات را در اینجا می‌دانند و بسیاری از این اتفاقات را در اینجا می‌دانند.